

molta llengua aguda i tan fe mal
si aprofit el dit darrunt la ploma.

Has demanat a Espanya, veueta un
imponible. El trijo aquell, vaps on
quedé? No tot la part que demanay
No hi recorda, a Pi Marshall 37, en
aquell armarí de l'habitatí de Pong
Mà el vestre no i pas a Corvera, sino
que està molt ben camuflata. Però
celona o va a saber on. Però li he
afer, jo he escrit però i és igual
No li pas si coneixien sobre el
no gust. Ja t'ho deia, etc. he cosa de
No gust, no pas a autoritats sols.
ment el que ven a un conu
o a un a Oia. En sembla que
no quedarem sense robe, ja ho
venues.

Fa força betam a tota la mainada
Albace a la Tharcastel.

Delitacions e Thema! Qu'etan
Jano ve estar content al veure
tante colla? Segurament que
si ell, tot al veure des altres

(149)
no?
Ja a tu, m'ocorria veure.
els betam ben benicent
del sempre (149)

Maria del cor: També he volgut obrar novament a la llum de l'espelma, però
saber si el corren en portaria alguna carteta teva. No ha fallat. Aquesta tarda
estava allí al bosc treballant i m'heu portat la teva llarga carteta del dimarts.

Què vols que et digui? M'ha produït bastanta pena. Llegie l'explicació de l'arribada
de de la nostra germana amb els moments i em venien les llàgrimes als ulls al veure
tanta i tanta pena i misèria. Pensava, ah, si la mare vegei això! No ho suportaria
pas. Ara malgrat hom s'afiguri que no estem bé, queda sempre el dubte i si allò ben
cost que colla que no venen.. En fi, no vull pas posar-me tràgic. Fot el contrari
He revestit el cor d'una cuirassa que no li fan mella ja les emocions ni el senti-
mentalisme. La realitat dels fets és la que conta en mi. Ni que aqueste signis com
signis res em desespera. He vist ja tantes coses en tant poc temps. Maria meva!

Ja t'ho deia en la missiva del dimarts. Estic content que haguéssim pogut resoldre la
cosa urgentment. Creu que veig passar uns dies! Pensava, resoldre així serà llarg
i veia el teu sofriment, així com el de la nostra germana. Però ja està resolt de mo-
ment, malgrat que veig que la situació d'ella, com la dels petits no és prou clara. Si
poguéssim seguir al centre d'aquell, encara; però si amb els francesos de l'allocució ha de
donar pa. als petits, pagar casa, etc. no ho veig prou clar perquè pugim millorar.

li ha una cosa que no pots oblidar. L'actitud de la mare és justificada
però és estranya. Així és que el millor és no contar amb l'ajuda d'ella
com així si tu creus que és millor que no vingui molt per la casa, li dius a la
Merceda ben clar i sense por. Ella comprendrà prou bé. En mateixa, però
l'interès vostre ha d'ésser no ésser perats que prou ho hem estat, per les

circumstàncies viscudes.

No ho pensa pas bé la Mercedes en venir aci si vingué voluntàriament. Podia imaginar-se la cosa, que no podia ésser rebuda com si fos a casa. Més, tenint al Juanito allà, sempre li hauria estat més fàcil potsar, saber d'ell, com així si mai coneixeix la llibertat efímerament que trobare dificultat en venir a aquest costat. Cren, meneta meva, que voldria ara ésser més potent i no tant foca cosa per a poder fer quelcom. Però podem fer. Fu fàcil un disbarat deixessis a la mare per anar a viure amb ella. Poca ajuda podries prestar-li, i segon vagin les coses aquí o la casa estar més segura que en altre lloc, comprens? No em sap pas greu que hagi vingut aquí, no. L'únic que em desespera és la nostra impotència, res més i això la Mercedes ho comprendrà fàcilment, també. Nosaltres no som egoistes, prou ho hem demostrat, però no podem deixar de fer algun pensament si la ocasió es presenta. No crequi pas la Mercedes que pugui llijar-te que ella estés salvada allà baix i a nosaltres ens hi va la vida. Jo espero castor de les Ais Segurament que no ingressaré a cap. Ací tothom diu que és una bontata. Jo ve el primer que hi estic d'acord, però el que si no abandono ^{l'idea} ~~passer~~ en referaci la nostra vida, en part ve que sigui i per aconseguir això estic disposat jo a ingressar en una Ais o en sigui. Ja m'he fet amb l'idea de "any nou, vida nova" i no vull passar més un 40, que hem estat separats a excepció de vuit dies i que no vindria pas a passar-ne aquí vuit més el 41, no perquè no pugui, sino pel que cal i crec ho aprobe. Si, meneta meva, he arribat a Montauban i era a més de mig camí amb diners que no estimo a la butxaca, i no he vingut, malgrat que el meu pensament era a tu i a tu hagues vingut corrent.

Deixem així. Fu ja comprens el que vull dir. És que si just llijar el nostre lline albeduir per una cosa així, ve un caprici del senyor Juan. No critico pas el pensament del senyor de fer el que els plajui, però nosaltres també, malgrat després dir que hem estat dolents.

És encara amb la ploma entre dits transversals. No apleu que tingui gran cosa, però m'ha caigut la pell per la cremeta i porto el dit embolicat i com que abri hem hagut de treballar aprofitant el bon dia (ahir tot el dia ploient) he trajinat